

Evangélikus Külmisszió Egyesület rövid története

Az egyesület története több mint száz esztendőre tekint vissza. Jogelődje, a *Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület* 1909. február 2-án alakult meg Pozsonyban. Érdekes a születési hely. Miért éppen Pozsony? S, rendkívül egyszerű a válasz: az 241 alapító tagból 175 pozsonyi volt.

A magyar evangélikus külmisszió kezdetei azonban 19. századra nyúlnak vissza, ekkor járt az első misszionárius Afrikában. Kicsiny ország kicsiny és szegény egyházának nem volt lehetősége arra, hogy a külmisszióhoz szükséges infrastruktúrát (missziós iskolák, missziói telepek, kórházak stb.) kiépítse és fenntartsa. Így azok az elhivatott lelkészek, tanárok, orvosok, mérnökök, akik mindenképpen misszióba szerettek volna menni német, később pedig finn és amerikai segítséggel tudtak felkészülni és végezni áldozatos szolgálatukat.

Kezdetben az egyesület a lipcsei evangélikus misszióhoz csatlakozott, szerény keretein belül annak munkáját támogatta. De már akkor is voltak saját küldöttei, misszionáriusai. Közülük *Kunos Jenő* evangélikus lelkész Kínába történő kiküldetése különös jelentőséggel bír, hiszen a vele való személyes találkozás inspirálta a külmisszió elkötelezett híveit, hogy a kommunista éra végével, a „hibernálás évei után” – ahogyan *Gáncs Péter* elnök-püspök az egyesület százéves jubileumán fogalmazott – újraindítsák az egyesületet.

Kunos Jenő egyébként hét évig élt Kínában feleségével és ott született gyermekeivel. A kintléte alatt megváltozott itthoni viszonyok megakadályozták abban, hogy szolgálati ideje lejártával visszatérjen Magyarországra. Nem kapott útlevelet. Ezért Amerikába ment, ahol készségesen befogadták, s gyakran csak úgy emlegették: „a misszionárius”.

Kunos kijutott missziói területre, ám azok, akik az 1948-ban, Nagytarcsán indult missziói intézet hallgatói voltak már nem fejezhették be tanulmányaikat, hiszen 1952-ben bezárták a missziói intézetet.

Kunos Jenő bátorítására, akivel élénk levelezés indult meg a Lutheránus Világszövetség 1984-ben Budapesten tartott nagygyűlése után, ahová ő is ellátogatott. Egyre érlelődött a „régí missziósokban” az elhatározás, hogy a külmisszió ügyét újra szervezeti formában képviseljék. A volt missziói intézeti hallgató, *D. Keveházi László* elnökletével *Evangélikus Külmissziói Egyesület* (EKME) néven újjáalakult egyesület bírósági bejegyzése 1992-ben megtörtént.

A külmissziót gyakran éri a vád, hogy a nyugati kultúra, vallás, politikai és gazdasági befolyás szálláscsinálója, a hagyományos kultúrák és értékek lerombolásával felbecsülhetetlen károkat okoz az Európán kívüli népeknek. A magyar evangélikus misszionáriusok szolgálata nem merült ki az Ige hirdetésében, hanem tanárként, orvosként, mérnökként nagyon sokat segítettek azoknak, akikhez kiküldettek.

A mai napig több mint húsz magyar evangélikus misszionárius szolgált Afrikában, Kínában és Dél-Ázsiában. Az EKME szolgálatát az újkori magyar evangélikus misszionáriusok neve is fémjelzi, mint *Dr. Bálint Zoltán és Bálintné Kis Beáta, Jó András és Angelika, Mesterházy Balázs és Andrea*.

Az EKME jelenleg a következő helyeken nyújt rendszeres támogatást:

Nairobi (Kenya) – **Kawangware** nyomornegyed. Étkeztetés és pártfogói támogatás.

Dél-Ázsiában tanító Jó házaspár és Csépe Andrea támogatása.

Dél-India: Ötforintos akció a gyermeklányok megmentéséért.